

Den 17. Januar 1955.

Kære Vignir Andresson!

Først maa jeg bede dig modtage min inderligste Tak for din og din Hustrus kærlige Julebrev, hvis I dhold har glædet mig meget. Dernæst maa jeg bede dig undskylde, at du ikke har hørt fra mig saa længe. Jeg har, som du ved, været paa en Rejse til Østen, Indien og Japan. Jeg fik i Oktober en Invitation til at komme til Japan. Man havde hørt om mig igennem en indisk Læge Dr. Behram, som gentagne Gange har besøgt mig i København, ogsaa engang sammen med sin Hustru, der er Religionsforsker. Man ønskede min Bistand til, som det hed, Skabelsen af en ny Verdensreligion. Da man fra alle Sider henrykt ønskede at støtte denne Rejse, og da jeg ligeledes paa denne kunde besøge vor kærlige Medarbejder i Indien, Behrus Sekretær igennem 20 Aar, og omkring hvem der har samlet sig en Gruppe af stærkt interesserede indflydelsesrige Mennesker, blev det klart for mig, at jeg maatte rejse. Jeg var ca. 3 Uger i Japan og ca. 5 Uger i Indien. Jeg mødte overalt dejlige og meget interesserede Mennesker. Jeg fik Lejlighed til at opleve Østens Psyke, dens religiøse Standard, samt Vismændene og deres Visdom. Igenem denne store Rejse viste Gud mig den nuværende Verdenssituations religiøse Begrænsning. Jeg saa den samme stærke religiøse Hunger overalt, hvor jeg kom frem. Men ingen Steder, absolut ingen Steder, saa jeg nogen som helst Føde for denne Hunger. Selv hos Vismændene saa jeg den store aandelige Hunger. Der var nogle med til mit Foredrag og nød Analyserne i fulde Drag. En af disse fremragende Vismænd, som ogsaa engang havde besøgt Ananai Kyo, den Bevægelse som inviterede mig til Japan, udtalte til de andre Vismænd og Visdomssøgende: "Ja, nu kunde vi have nødig at overvære saadanne Foredrag i flere Maaneder, saa kunde vi maaske begynde at forstaa et ganske lille Gran af den vældige guddommelige Visdom, som Martinus besidder. Husk, han har givet hele sit Liv til denne Visdom, ja, og mange tidligere Liv, derfor er han nu blevet eet med den". Det var efter mit Foredrag i det teosofiske Verdenshovedkvarter i Adyar, at han udtalte sig saaledes.

Præsidenten for det teosofiske Verdenssamfund, Sri Ram, tog ogsaa meget venlig imod mig og gav en smuk Introduktion af mig ved Foredraget i Samfundets Hovedkvarters fornemste Sal, ja i selve Verdensbevægelsens Helligdom. Jeg skal ikke her komme mere ind paa mine Rejseoplevelser, da disse alle bliver nedskrevet i en Bog, der allerede er under udarbejdning. Dog skal jeg lige nævne lidt om Hovedkvarterets fysiske Skønhed. Selve Samfundets Arealer er et fuldstændigt Paradis. Her forekommer meget smukke Palæer med Balkoner og Søjlehaller. Her er store Kokuspalmearrealer, store Planer og Lotusdamme. Guldsmede og Kampesommerfugle i pragtfulde Farver svæver i den varme tropiske Brise. Vældige farverige Blomsterrabatter og kampemæssige Blomsterræser forekommer overalt. Papegøjer flyver skrigende gennem Palmelundene i det dejligste Klima, tilføjet mange høgtalende Udmundig bengalske Hav i en Bog. (tilpas tempereret her ved Adyarflodens Udmundig i det bengalske Hav. Jeg gjorde mine iagttagelser her - de kommer i en B
Ja, Kære Vignir! Det er dejligt, at du er kommet igennem at danne en lille Studiekreds. Jeg skal nok herfra sende dig nogle af mine Foredrag optaget paa Baand, som du saa selv alene kan aflytte eller hvis der er Stemning herfor kan lade Studiedeltagerne være med til at aflytte. Foredragene er holdt alene paa Intuition og ikke ved noget forudarbejdet Manuskript og er derfor ikke saa fine i Ordforingen, som de kunde være. Men deres Indhold af Analyserne, kan man man ikke

komme udenom. Baandene indeholder mine Søndagsforedrag her paa Institutttet. De er optaget paa en Maskine af Mærket "Grundig". Saavid jeg ved, er det en af samme Mærke, du benytter. Saa det kan jo ikke være bedre.

Med Hensyn til at komme til Island kan jeg meddele, at det vil være mig en stor Glæde. Da jeg har Foredrag her paa Institutttet til 1. Juni, vil jeg ikke kunne komme til Island før denne Dato. Men saa kan jeg blive paa Island ca. 3 Uger. Jeg skal være hjemme igen til 1 Juli senest, da jeg til den Tid skal aabne Foredragssæsonen i Feriebyen.

Som Program for Rejsen har jeg tænkt mig at give Kursus, Foredrag, samt Film og Lysbilleder fra min Reje gennem det fjerne Østen. Det vil sikkert interessere Teosoferne at se mine Optagelser fra Hovedkvarteret i Adyar. Ligeledes har jeg tænkt mig at vise Filmen over Institutttet og Feriebyen. Saa vi mangler ikke Program, hverken af den ene eller anden Slags.

Hvordan med Nordlandet? - Mon man her har nogen Interesse. Jeg har ikke hørt noget fra disse Mennesker, siden jeg var der. Jeg vil tro, det vil være et Gode at anvende Tolk. Vi vil da sikkert kunne faa endnu flere Mennesker interesserede. Sproget er jo en Vanskelighed for mange der oppe.

Som før nævnt sender jeg foreløbig et Par Baand op til dig. Du kan saa prøve at se, hvordan du bedst kan anvende dem.

Og hermed er jeg udtømt for denne Gang. Vil du være sød at hilse alle de mange kære Mennesker, som jeg var sammen med og som du ved gerne vil have en Hilsen fra mig. Jeg glæder mig meget til et Gensyn med dem.

Dernæst en rigt kærlig Hilsen til dig selv og din søde Hustru. Rigtig hjertelig Tak for Medarbejderskabet i vor fælles store Sag i Menneskehedens Tjeneste.